

HIEROSOLYMITANORVM PATRIARCHARVM SERIES EX HISTORIA ECCLESIASTICA.

Iacobum, quem veteres propter singularem virtutem, qua præter cæteros præstebat, iusti cognomine donauerunt, primum sedem Episcopalem Ecclesiæ, quæ est Hierosolymis, obtinuisse memoriæ traditur.

Vbi Iacobus martyrio obiislet, & Hierusalem paulò post esset capta, atque adeò excisa; fama est, Apostolos & discipulos Domini, qui adhuc ista lucis vsura fruebantur, vna cum his, quibus cum Domino secundum carnem intercedebat cognatio (plerisque enim illorum ad hoc usque tempus vita suppeditabat) ex omnibus locis in vnum conuenisse, consiliumque pariter iniunisse, quis in Iacobi locum succedere dignus iudicaretur. Omnes uno consensu Simeonem filium Cleophæ, idoneum habilemque, qui Ecclesiæ ibidem institutæ sede & præfectura donaretur, existimabant: qui, ut fertur, Seruatoris consobrinus fuit. Nam Cleopham fratrem Iosephi fuisse narrat Hegesippus.

Cum Simeon extrellum spiritum martyrio effudisset, Hierosolymis sedem Episcopalem Iudæus quidam nomine Iustus, unus ex infinitis illis, qui erant ex circumcisione, quique ad fidem Christi id temporis se transtulerant, proximè occupauit.

Zachæus verò quartus fuit Hierosolymorum Episcopus, quintus Tobias, sextus Beniamin, Ioannes septimus, octauus Matthias, nonus Philippus, decimus Seneca, undecimus Justus, Leui duodecimus, Ephres decimus tertius, decimus quartus Ioseph, quibus omnibus decimus quintus accessit Judas.

Simul ac Ecclesia quæ Hierosolymis fuit, ex Gentibus coaliuisset primus post Episcopos qui erant ex circumcisione, Marcus administrationem gregis Hierosolymitani capessit.

Post quem, Cassianum Episcopatu potitum, successionum tabulae, quæ illic seruantur, ostendunt. Tum Publius, deinde Maximus: hos sequutus est Julianus. Caius huic successit: post Symmachus, & Caius alter: Item aliis Julianus, tum Capito, Valens, Dolichianus ordine in Episcopatum delecti fuerunt. Ad extrellum Narcissus, trigesimus ab Apostolis successio- nis serie continuata, designatus est.

Vbi Narcissus se in locum desertum subduxisset, & à nemine esset pro certo cognitum quod se recepisset, his, qui finitimis Ecclesijs præerant, visum fuit, ut alterum Episcopum suffragijs crearent: Dius igitur, hoc enim nomine erat, electus est: cui non longo tempore Ecclesiam gubernanti successit Germanion. Quo mortuo, Gordius Episcopatu obtinet, cuius temporibus Narcissus, tanquam ex mortuis ad vitam denuò reuocatus, à fratribus, ve Ecclesiæ gubernacula denuò susciperet, vehementer rogatus est, & cum Narcissus non amplius propter ingrauescentem ætatem ministerio præesse posset, Alexander alterius Ecclesiæ Episcopus, diuina prouidentia per re-

Euseb. hist. Ecccl.
lib. 2. cap. 1.

Id. lib. 3. cap. 10.

Id. ibid. cap. 19.

Id. ibid. cap. 6.

Id. lib. 5. cap. 12.

Id. lib. 6. cap. 2.